

684

1803-1843. Νοταριακές πράξεις, ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και πατριαρχική απόφαση. Αθήνα, Άνδρος, Βόνιτσα (Αιτωλοακαρνανία), Ζαγόρι (Ιωάννινα), Καλικόντασι (περ. Μουζακιάς Ηπείρου), Παζοί. Ν. Βερνίκος, «Τὸ κατάστιχο τῶν προικοσυμφώνων, τῶν συνοικεσίων τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ στὸ Καλικόντασι τῆς Μουζακιάς (1819-1843) καὶ ἡ προγαμιαία δωρεά», στα *Πρακτικὰ τοῦ Γ' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου (Ἡπειρος-Μακεδονία-Θράκη)*, Θεσσαλονίκη 1979, σ. 55 αρ. 1, σ. 63 αρ. 257-258, σ. 92-93 αρ. 9-10 καὶ 14, σ. 94-95 αρ. 18, 20, 24 καὶ 28, σ. 96-97 αρ. 85, 88, 108, 141 καὶ 147, σ. 98-99 αρ. 152, 156, 178, 183, 193 καὶ 194, σ. 100-103 αρ. 198, 216, 225, 227, 238-239, 253 καὶ 301, σ. 159-163 αρ. 28, σ. 164-166 αρ. 30.

685

1803-1882. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αγ. Παρασκευή (Λέσβος), Κυδωνιές (= Αἰβαλί, Μικρά Ασία). Χ. Χατζηγιάννης, «Έγγραφα και ιστορικά στοιχεία της τουρκοκρατίας», *Λεσβιακά* 9 (1985), σ. 182-191, αρ. 1-7.

ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ

1882, 11 Φεβρουαρίου

«Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἰωάννης Ρήγα, χασάπης ἐκ Μυτιλήνης καὶ Φωτεινὴ Γεωργίου Ἀγιασωτάρη ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίας Παρασκευῆς, συστήσαντες πρό τινος καιροῦ, οἰκεία θελήσει καὶ γνώμη ἀρραβῶνα κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς ρηθείσης κωμοπόλεως, σήμερον ἐμφανισθέντες ἀμφοτέροι, ἐνώπιον τῆς ἀξιότιμου Δημογεροντίας, ἐδήλωσαν ὅτι, ἐκ συμφώνου, συναινέσει καὶ τῆς μητρὸς τῆς προμνησθείσης νέας, διαλύουν καὶ δέν ἔχουν εἰς τό ἐξῆς οὐδεμίαν ἀπαίτησιν παρ' ἀλλήλων, οὔτε διὰ τὰ κατ' αὐτό διάστημα ἐκ μέρους ἀμφοτέρων ἐπισυμβάντα ἔξοδα, οὔτε διὰ τρόφιμα, οὔτε δι' ἄλλο τι, ἔστω καὶ ἐλάχιστον ἀλλὰ δύναται ἕκαστος ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως νὰ ἐπιζητήσῃ καλυτέραν τύχην ...».

686

1804. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κωνσταντινούπολη. Β. Κρεμμυδάς, *Εμπορικὲς πρακτικὲς στὸ τέλος τῆς τουρκοκρατίας. Μυκονιάτες ἔμποροι καὶ πλοιοκτῆτες*, Ἀθήνα 1993, σ. 44-45, 163-164.

ΝΑΥΤΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟ

1804, 2 Απριλίου

«Έλαβεν ο κάτωθεν υπογεγραμμένος παρά του κ. Ιω. Χατζή δάνειον με κάμπιον μαρί-
τιμον γρ. χίλια πενηνταέξ, ήτοι γρ. 1.056· τα οποία τα έλαβεν, ως αγροικούνται, επάνω
εις το κόρπο και ατράτσα της ρουσικής πουλάκας, ονόματι η Παναγία Τουρλιανή, οπού
καπιτανεύει ο καπ. Ζορζέτος Αρτακινός, δια το παρόν και μόνον ταξίδιόν του από εδώ
δια Σμύρνην και από Σμύρνην δια Ταγαντόγ και γύρισμα εδώ, οπού ευωδούμενος συν
θεώ να τα ευχαριστά άνευ τινάς προφάσεως και αντιλογίας τόσον το άνωθεν καπιτάλε
καθά και το συμφωνηθέν εις αυτά διάφορον προς τριάντα τα εκατόν· ειδή τώρα και δώσει,
πηγαίνοντας εις Σμύρνην και από εκεί ήθελεν υπάγει εις Αλεξάνδρειαν, τότε το διάφορον
να δίδεται προς εικοσιπέντε τα %, ομού και το ρηθέν καπιτάλε, όταν συν θεώ τελειώ-
σει το αυτό ταξίδιον. Τα περίκουλα της θαλάσσης αγροικούνται εις τον οικοκύρη των
ασπρών, φράγκα όμως από γενεράλ και παρτικολάρ αβαρίαν· της ξηράς δε αγροικούνται
εις τον δανεισθέντα.

Διό εις ένδειξιν έγινεν η παρούσα ενυπόγραφος ομολογία με τους κάτωθεν μάρτυρας ...».

687

1804-1814. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ελληνόκαστρο (Καρδίτσα),
Κρήτη.

Β. Σπανός, «Οι ιδιοκτησίες της μονής του Δουσίκου στο Ελλη-
νόκαστρο της Καρδίτσας (1804-1837)», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 40
(2001), σ. 105-111.

688

1804-1820. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Πραστός (Αρκαδία).

Σ. Άθανασιάδης, «Τσακωνικά ιστορικά μνημεία. Ένα προικο-
σύμφωνο του 1804», *Χρονικά των Τσακωνων* 5 (1980), σ. 44.

689

1805. Πατριαρχική επιστολή του Καλλινίκου Ε' απευθυνόμενη προς τους
κατοίκους της Πελοποννήσου. Συνιστάται υπακοή σε σουλτανικό φερ-
μάνι το οποίο καθιστά τους κατοίκους αλληλεγγύως υπευθύνους σε
περιπτώσεις ληστείας και ανθρωποκτονίας. Κωνσταντινούπολη.

Έ. Σαβράμης, «Συμβολαί εις τήν ιστορίαν τής Δημητσάνης»,
ΕΕΒΣ 9 (1932), σ. 235.

1805, 25 Οκτωβρίου

«... με τὸ νὰ ἐβεβαιώθῃ ἡ κραταιοτάτῃ βασιλείᾳ, καὶ τὸ ὑψηλὸν δεβλέτι, ὅτι πολλοὶ